

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

samt åtskilliga, under denna Mitsdag utkomna, trykta små skrifter.

Til salu angifwes Frälse-hemmanet, Backagården, et helt, uti Able-härad, Stad socken och by, beläget, samt detta års gröda efter 17 och en half tunnans utfäde, och ungefärlig ethundrade stackar hö; godt fiske är wid hemmanet i närliggande sjö, desutan är det under arbete til Storliffes delning; äfwenledes märkes, at manhusen bestå af tre characters-bygningar, utom god och tillräckelig ladugård; item awarn wid gården: nära wäg til Kyrkan och til skogen. Bostap tillika med gårdsredskap, samt andra inventarie-persedlar, kunna, om så åstundas, under köpet erhållas. Närmare underrättelse kan bekommas uppå Allingsås Påst-Contoir, så wäl som hos ägaren.

Den 19 dennes säljes genom auction på Noblegården Sunnared i Wättele Härad och Lingered Soken, hwarjehanda Sterbhus ägendom, som består af silfwer, tena, koppar, messing, fäng- och lin-kläder, husgeråd af tra, järn, samt afwel af hästar, hornbostap och får.

Wid Tullen utom Drottninge-porten, icke långt ifrån Herr von Stchens hus, äro öfwer-rum ledige, wäl inrättade och tapiserade, som kunna til nästkommende Michaelis borthyras, bestående af en sal, 2 kamrar, et kök, wisthus, klädes-skåp, en wed-wind, samt et wed-skul i gården; utomdes är därstädes god utfligt å ömse sidor, och wid utseendet från rummen frisk luft och godt watten, förutan andra för et hushåld nyttiga förmåner: dessa husrum kunna til en ogift person, med bord och stolar, borthyras, samt ställ-rum för en häst, alt efter öfwerenskommelse: häröf, samt om ägaren af rummen, sås widare underrättelse där detta tryckes.

Om någon skulle åstunda et partie sill-ställ af gran, för billigaste pris, så sås däröf underrättelse hos Herrar Hans & Jacob Busck.

En Jungfru åstundar condition, som hushållerska uti något bederligt hus: underrättelse sås hos Borgaren Olof Pettersson på Kronhusgatan.

Göteborgska Seco-bladet.

Torsdagen, den 22 Augusti, 1765.

Moraliske Phantasier.

En stor själ finnes hos ganska få människor: ty hon hafwer sådana ögnamål, som de fleste ej känna. Kaisar Augustus ägde hånne, wil det sägas: Augustus, som förgat sit folks hårda företelser; hwarföre hans äreminne öftr sig, äfwen som de Romares frihet utmärktes.

En stor själ är med ädelmod öfvisjagteligen förent: hon talar wäl både om wän och owän. Denna bygden får sin sansfribiga prydna, när man har tillfälle at hämnas, och lifsom förwandelar hämden i wälgerningar.

Det war på detta sättet, som Gustaf den Förste förwårswade sig en obödelig ära. De som förtörnat Konungen, när Han war Mitsföreståndare, fruktade Hans onåd, sedan Han blifwet uphögd på Thronen. Men denne store och tapre Konungen förfingrade all deras farhåga. Skåder uti Honom en lifa stor själ, som hos Augustus: bägge woro sin tids ära, och efterwerldens under. Religionen, friheten och fäderneslandets hägn, öppnade

öpnade för vår hjälte folkets hjertan; och han bibehöll deras kärlek, genom ostridiga prof af mandom. Öfvervinnerliga hinder, som syntes ligga i vägen på alla sidor, kunde ej minsta Des oförskräkta mod. Friheten var förlorad; och därför föll honom ingen svårighet betänkelig, då medel gafs at återställa densamma. Han ådagalade därmed, at den största öfvermägt ej kan hindra rättvisan, när mod och ståndagtighet enhälligt upstå, at strida för fosterlandets ära.

Hela Gustavianiska namnet är et förträffligt efterdöme. En Gustaf Adolp hade, genom många farligheter, näppligen bragt en hop orolige granar, at sluta fred med sig, förän han påtog sig, af idel ädelmodighet, at förswära Protestanterna, hwilkas rättigheter en Ferdinand inkräktat. Han upoftrade wäl sit lif i detta fälttåg; men knöt och segerkransar in i döden: aldrig war någon Rönung i sådan grad älskad, wördad, eller mera förgd. Han regerade genom dygd och mandom, stor genom undersåtarnes kärlek, och sin själs inre beskaffenhet.

Man kan wara en stor Regent, en stor General, en stor Statsman, utan at äga en stor själ; detta witaar Cromwel, Turenne och Cardinal Richelieu. Historien lägger omedelsägeligen i dagsljuset, at Turenne war en stor General; men alla des fälttåg äro likwäl utmärkte med sassa och förödelse. Efter drabningen wid Singheim, blef hela Gresskapet Phals ömkeligen förwandlat i aska, så at den olyckelige Churförsten såg

från

från Manheim 2 Städer och 25 Byar i brinnande lågor. Dylka groffheter skolas ofta under den onaturlige Machiawelske satsen: men de måste nödwändigt inträffa en elak tanke om Turennes människjo-kärlek. En stor själ sätter alltid värde på förtjenst, utan anseende til person, stånd eller wilkor. De rike sätta intet värde på annat, än pragt och rikedomar, lust och wällesnad. Lek och nöjen äro deras dageliga sysslor, skådespel och musik deras tidsfördrif. Huru förfakar icke en stor själ dessa inbillade förmåner? Hon som med sit sökter efter werkelig förtjenst, intages ej af dylka skatwerk; och som hon är oryggelig i sit beslut, så öfvervinner hon lätteligen alla swårigheter. Egenkärleken får ej råda öfwer hånne, ej heller öfwas hon efter beröm, utan gifwer sin Skapare all äran, och med en helig wördnad underkastar sig des nådiga behag, seban hon efter yttersta förmåga sökt at fulgöra alla borgeliga pligter. Det är ej för gemene hopen, som man kan tala på detta sättet; ty de gilla det ej; men ho wet icke, at sådana människjor känna deras sanskyldiga sällhet, nästan på samma wis, som boskapen? Det är til den tänkande hopen, som jag talar; och kom i håg dessa slutsatser. Ingen ting är beständigt, utan dygden: ty rikedomar, anseende, skönhet och styrka måste förgås; men dygden allena är oförwankelig: öfwer hånne har lyckans omsifte ingen magt, och aldrig war hon tidens herrawälde undergifwen.

Med dygden kan man wandra igenom Arabi

Fa ödemarker, och man är ej främmande hos
 Afrikaner; ja, de tyranniske Barbarer synas och
 undertiden wörda densamma. Ingen bjude lye-
 kan spetsen, utom hånnes bistånd; om han wil
 vinna en seger, ester en twiswelagtig strid. Dyg-
 den i medgång är måttelighet, och i motgång he-
 ter hon ståndagtighet, hwilken sednare är mycket
 förre. Medgång är ej utan räddhåga och twis-
 kan, äfwen som motgång ej utan hopp. Åger
 på morgonrodnan: kommer hon icke behagelig
 från en mörkblå öfn? då litwål mörka skar
 från en ljusblå himmel oroa öf. Döm om själens,
 ester ögats eaenskap. Wisseligen är dygden lif
 angenäma luffter, som ljusligen användas til röf-
 werk. Är det icke så? Medgång uptäcker dyg-
 den, och motgång utmärker dygden.

**Satire, Skrifwen i Monomotapa, öf-
 wer dårstades gångsne seder.**

Uti en lastbar tid, bland et förwirrat folk,
 En färing möda är, at wara dygdens tolf.
 Säg, Damon, hwad är dygd, hwars regel man
 här lyder?
 Du swarar: blott et namn, som ingen ting be-
 tyder:

Et smink, som prälar ut den alvagröfsta last:
 En mask, som första sel har öfwerhölgt i haff.
 Af blindhet lifafult man wäl om lasten dömer;
 Och när man rosar dygd, man ingen ting berömer.
 Örderswad är wår tid, min Damon; och jag
 swär,

At werlden aldrig kan bli wårre än hon är.

ff

Af ren naturlig drift jag ofta loford gifwer
 At det som lofwärdt är, ehur det agtat blifwer.
 Men tänk, wår läkra gom nu stadgar och för-
 mår,

At rata hwad som war i smak för några år.
 At dyrka ärlighet, är dig til ingen heder;
 Men falskhet, list och swel man wördar och tilbeder.
 Hat, afund och förtal nu burstap wunnet har,
 Blott ester denna last ej förr i moden war.
 Så uplyst är wår werld, och det är öf en åra,
 Min wån, at lesna nu, och dessa seder lära.
 Kom, Damon, fölg mit råd, och gör du just
 som jag:

En tof, som någon tid ej lyder tidens lag.
 Kom, lat öf börja på en hel nymodig wisa:
 Kom, lat öf lasta alt, men endast lasten prisa.
 Wit, bygd med wett och smak, wik ewigt här-
 ifrå!

Wi gå wäl utan er til årans spets ändå.
 Blif, tro och ärbarhet, och all moral en gåta!
 Swartil kanflugwerk öf, och fladder-fladder båta?
 Far, egentärlek, hit, du alla lasters mor!
 Tag hela hjertat in, och wis dig tåck och stor.
 Lat årolystnad få din käre pensel låna;
 Och därmed all förtjenst och wårdighet utplåna.
 Lågg sedan mogna frö til dårskap, konster, swel,
 Til falskhet, wettlöshet, til wållust, stämt och lek.
 Slapp öf på egen hand, at lyckans wågar wandra:
 Så må wi hinna fram så långt som nånfin andra.
 Widare härnäst.

Korta Stads-nyheter.

Götheborgska Berel-priset.

Lördagen, den 17 Augusti.

London	-	-	97 $\frac{1}{2}$	-	-	Dal. Rmt.
Amsterdam	-	-	87	-	-	M:t Rmt.
Hamburg	-	-	92	-	-	M:t Rmt.

Onsdagen, den 21 Augusti.

London	-	-	97 $\frac{1}{2}$	-	-	Dal. Rmt.
Amsterdam	-	-	87	-	-	M:t Rmt.

Inkomne äro Stepparne John Stephenson ifrån London med barlast, Sam. Forster ifrån dito med dito, Petter Mooren Larsson och Nicolas Fr. Fäcks ifrån Cagliari med salt, Ludwig Ahlbotten ifrån Bordeaux med win och brännvin, samt Thomas Smith ifrån Dundee med barlast.

Utgångne äro Stepparne William Robertson, Andrew Taylor och George Tod til Viet, Duncan Ferguson til West-Indien, Jacob Westerberg til London, Robert Stephenson til Borroffenes, William Hamilton til Madera, James Will til Aberdeen, alle med järn och bräder.

Små Kyrko-tidningar.

Uti Domkyrko-Församlingen äro ifrån den 14 til den 20 dennes födde 3 gosse- och 2 flicko-barn. Wigde Säckter-Conditoren Bengt Christophersson samt Jungfru Maria Isaacs-son. Döde Enkan Johanna Björkman, 66 år, af slag; Enkan Gunnilla Matthes-dotter, 65 år, af håll och sting; Jungfru Catharina Höring, 53 år, af inwärtas slag; Perukemakare-Lärlingen Peter Forssell, 14 år, krossad under en klädes-mangel.

I Kronhus-Församlingen födt 1 barn. Döde i Handlangare, af feber; och 2 barn, af bröstsvär och slag.

Rundgörelser.

Fortifications-Casseuren, Herr Carl S. Margraff, anmäler härmedelst, huru flere, så af högre, som lägre stånd, ytrat en benägen åstundan, at, ju förre des heldre, se början af den utlofwade öfversätningen, til trycket besordrad: men här möter honom et betydande hinder, hwilket, om det ej afhjelpes, förordsfakar, at des wälmening och fleras åstundan blifwer fåsång. Hindret består i en liten omständighet, som måste förut nödwändigt afgöras, innan trykningen företages; näml. nödiga medel måste förut insamlas och wara at tillgå, innan man wägar början til et, torde hånda, lössamare företagande, än förut kunnat förmodas: ty gifwes nu wördsamligen wid handen, at pränumerations-seklar på det utlofwade första stycket af öfversätningen, dels uppå Långiska bottryckeriet, dels uppå Beursen eller Rådhus-källaren, emot 1 Dal. Smt, erhållas. Om ej förut wore tillkänna gifwet, hwad utmärkte och fördelagtiga omdömen de witraste lärde män, med hela lärda samfund i Europa, utan affseende på någon Religion, om denna bok lemnat, så torde warat tjenligt, at före trykningen afseenna något ark til prof. Sådant är dock mindre nödigt, emedan Läsarne äro af olika åinak, och swårt är, at utwälja det bästa stycket. Korteligen wil man nämna, huru den wärdre Författaren af glädje-konsten, ingalunda förstår en aldeles fulltomlig, oförd, och med ingen obehagelighet blandad glädje; nej, en dyllt kunne wi icke i denna uselheten hoppas eller wänta: det tillstånd, i hwilket wi oss här i werlden befinne, har, beklageligen! förlorat sådan lyckelighet, som kan kallas den fulländade, och består i saligheten sels, och Guds åskådande: nog af, at denna konsten wisar oss wägen til en närwarande, och för salne kreatur möjlig sällhet och glädje. I. ey. at tålmod i hwariebända oss påkommen närwarande nöd, ståndagtighet i en förestående och hotande fara, måtte hos oss upkomma, hysas och bibehållas; och

och således bedröfwelse, fruktan och håpenhet dämpas och undertryckas. Öfversättningen utlöfwas, så wida mögeligt är, tydelig och begriplig; men klingande, frujade, konstlade ord, och efter nyare smaken ljudande, samt afwassade talesätt och meningar, löfwas icke: man är nögd, at uti et trä- eller ler-kärl så öfwerlemna en kostbar pärla, ehuru den sig bättre stötar i en lysande insättning af guld. Obehageliga tidender hafwa ej föllan oröat och bekymrat oss: en swär och nästan ödräglig tid har på det hårdaste tryckt och plågat almanbeteen; förhopning af et lyckligt omfluge har ej lite upmuntrat öfwerfattaren, at, wid d. t. an påstående bedröfweliga tidenwarf, öfwerlemna Konsten at städse glädja sig och wara nögd, en konst, som wisar bekymrade sinnen et sätt, at behålla en waragtig frögd, under de swäraste utwärtas lidelser. Skulle Götteborgs Invånare tättas, medelst ömrig prænumeration, ytra et benäget bisäll, så bliwer det både en lär belöning, och et nytt ämne för Öfwerfattaren, til fördöfse af fagnad.

En träbygning, upbyggd i förledet år, på Gården Berg i Östmarks Soten, utbjudes til salu: byggnaden består af 5 kamrar, sal, kök och förstuga, wal inrättade, men ömredde: om priset kan med ägarinnan, Fru Camererstran Fehman, på Ammonäs i Forsälla Soten, accorderas.

Wagnar, chaisar, rid- och cajol-sadlar, item selar, coffertar, säng-säckar, beklädde stolar, madraser, läder-ämbar, taff- och synäls-böcker, rakknifs-foder, tobaks- och puder-pungar, wärje- och hirtsfångare-gehång, och et litet parti tagel, saffianer och pistoler m. m. finnes til salu hos Sadelmakaren Joh. han Fock.

Et sticketigt Fruentimmer, som, jämte det hon tjent hos Herkap, för husbällerska, äfwen öfwar barn uti läs- och skonsten, ästundar condition här i Staden hos något hederligt folk: underrättelse gifwes, där detta tryckes.

Götteborgska Becko-bladet.

Torsdagen, den 29 Augusti, 1765.

Slutet af Moraliske Phantasier.

En stor själ grantar sakernas egenteliga beskaffenhet, innan hon gifwer sit samtycke, och tror aldrig blindwis, eller på andras råkning. Om twiswelagtiga talesätt, hwilka näppligen betyda något, gå för ojäfsagtiga ståt hos de fleste; så gör en Philosoph sig mödan, at helre befinna, hwad han säger och hörer, än ledas af fördomar. Det gifwas många meningar, antagne såsom trosartiklar, ehuru de förråda både mycken orärlighet, och inwärtas stridighet. Men icke des mindre äro dylke förutfattade tankar så stadgade här och där, at mången, som äger godt förstånd i andra saker, wil heldre mista sit käraste i werlden, än twifla om deras riktighet. En så wida förnuftets egenskaper oughörligen, fast ej alltid wisligen, användas, är ej underligt, at de flesta människor, som genom låtja, eller i brist af tid, insigt och andra orsaker, ej kunna på egen hand esterspana sanningar, antaga lånte saksar, som tjena för bewis undertiden, men ej alltid. Den oändeligen